

Mualla

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Haziran 2021

Düş iklimlerinde saklı salkımlarım bazense alı al moru mor hayaller elbet hizaya gelecektir iç dünyam...

Yosun yeşili verdiğim muhtıra
Yaban kestanesi içlendiğim.
Yerlisiyim hüznün elbet yabancısıyım
Gitmediğim şehirlerin...

Bülbülle konuştum düştü yolum bir güle:
Güleç yüzümde söndü tebessümler
Bir çiçek olmanın mealiydi içimden her geçen.
Nifak sokan kimse hayatla arama
Arındım işte acı çeke çeke...

Bu gün daha bir farklıyım, mavili entarisinde içlik giymeyi reddeden, sevgili Mualla ve işte düş
örgülerimden uzatıyorum elimi içinde saklı o semazenden de yoktur farkım, Mualla.

İriymiş göz bebekleri bulutların.
Fevri yüreğimle düştüğümde yola...
Sek sek oynar her söylenmeyen.
Bense yalın ve kibirsiz bir esinti, Mualla.

Dün gece seni gördüm düşümde:

Ah, Mualla ben nasıl da düştüm bu sevdaya.

Yosmalar saklı kaldırımlarında görünmeyen ucunda şehrin aslında bir yargı ve yergi verilmemiş kararların
can çekiştiği düş mahkemelerinde, sevdim ben seni Mualla.

Çıtlattığın mı kulağıma?

Yoksa içine çektiğin havada mı saklıyım, Mualla?

Yüreğin çeperi ve yalnızlığın siperi, Mualla.

Müdaviyim acıların ama dillenir de muradım ve Rabbime sadık bir bedeviyim ben düştüğüm çöllerde

açan bir çöl çiçeği gibi nasıl da kuraktır söyleyemediğim bu sevdam.

Rabitam.

O rakım ki yerleştiğim bir düş hanesi, Mualla ve sektiğim kaldırım taşlarında taşlanan benliğim ve başımın tacıdır kalemim ve aşkımla düşkünlüğüm umuda ve sensizlikle sınıandığım, Mualla.

Neredesin kim bilir ve kiminle?

Daha dündü seni arayıp da meşgule verdiği iç sesin.

Müşküle mi düştün yoksa ve münferit duygulardan mı ördün sen saçlarını ve yüz görünümü her kaçtığında seni kovaladığım ben ki kaçtıkça kovalanmamak adına siper bildiğim şu dağın arkası.

Bir berat belki de geceyi devirdiğim.

Bakir tınısı gecenin bazense ölümle yüzleştiğim.

Mutlaktır hem benim kaygılarım ve illa ki muhtırasını vermeli cihanı...

Verip veriştirdiğin ne ki?

Kulağıma geldi Mualla oysaki biz seninle ömür birlikteliği üzerine yemin etmiştik.

Takmadığım o yemeni ve de...

Yemen'den mi gelir illa ki kahvenin kokusu?

Hüznümle redif.

Aşkımla şiir.

Acımla hikâyeler ördüğüm ve ben görgülü bir kızım, Mualla ve sevdim mi kendimden geçerim.

Bir daha geçecektim ki kendimden.

Ah, kemale mi erdim sonunda ve hüznün bulutlarında saklı siman.

Sindiremediğin neydi de döndün sırtını gidiverdin Mualla?

Hüznümle şerh düşmüştüm ben sevgiye ve süt liman bilmiştim seni, Mualla.

Tarih tekerrürden ibaret derlerdi de inanmazdım hem ve sen de.

Yüzümde yorgun yılların çizgisi yok hem ne de olsa çizgi dışıyım ben en çok da sevgiyle yeşeren cümlelerim bazen azağı aldığım duygular ve işte gemileri yaktık, be Mualla.

Karaladığın hangi resimde yokum ben?

Hangi sofraya oturdum da önüme koymadın tabak?

Divanesi olsak ne ki sevginin elbet tutunmadığımız kadar birbirimize?

Şimdi sen yoksun.

Dünde saklısın.

Günümde saklı bir ötenazi belki de duygularımı ara sıra görmezden geldiğim ve Mualla, sen artık bir kadavrasın yoksa nasıl yazardım ben böylesine cümleleri?

Varsıl bir eğri misin yoksa ve işte kulaklarım yine çınıyor hem Sağır Sultan bile duymuşken bu itirafı...

Neyden ibaretmiş misin meğer sen?

Hüznüme muhalif mi yoksa üstüme alınmadığım neşen?

Namzetsek biz bu arkadaşlığa hep mi kırılır teker aynı yerden elbet kol da kırılıp yen içinde kalırken ben sırlarımı aynaya döktüm ayna da bana baktı ve güldü.

Defoluymuş meğer yüreğin ve idam fermanını da veren sensin elbet yine sağ kurtuldum o darağacından ve tüm dar açıları geniş bildim aslında mezhebinin geniş olduğunu yeni öğrendim.

Bir uyaksın.

Bir uyku tulumusun.

Bense gecenin neferi ve nöbetçi şair elbet eflatundur sözcüklerim ne zamanki düşmesinler yüreğimden.

Hamiline bu mektup.

Ta Kabil'den beri üstelik.

Top tüfek kuşandım da geldim savaş meydanına hele ki bir ömür mütemadiyen kendimle cenk etmişken bil de çetin ceviz olduğumu belki de beyliktir söylediklerin elbet sığındığın sessizlik iken olduğum o son imtihan.

Çoktan seçmeli benim dünyam.

Bir de şıkır şıkır oynayan sözcüklerim aslında şehladır da gözlerim ve sevdalı ve işte akseden bunca duygudan demlenmiş şiirlere yolum her düştüğünde.

Bil mukabil, Mualla elbet senin yerine nefret etmeyeceğim kendimden hatta senden de...

Bir izotopsa sözcükler atomu parçalamaktan da zormuş inadını kırmak ve ben bu kopukluğa inat daha çok sevebilmeyi becerdim iyi kötü kendimi ve ulağımı işte dünün ve yazılanlar elbet elçiye zeval olmuyor ve kalemdir benim meşrebim ve neşem ve dünyam belki de kalender yüreğimle alamadığım o yolu yaza yaza alıyorum artık ve okuduğunu da biliyorum yazdıklarımı.

Kestirme yaptığın akşamüstlerinden dokunuyorum ruhuna ve bir düş perisi olduğumu tahayyül ediyorum ve içimdeki hüsrarla nice insanı baştan ve tüm benliğimle kolaylıkla sevebildiğimi fark ettiğim o gittiğin günden beri ağıtlar yakmıyorum artık.

Ağladığım günlerden hediyedir bana sundukların yoksa bu kadar acı çekmeseydim tek kelime dahi yazamazdım.

Tüy sıklet benim vicdanım.

Evrenin hurafeler doğurduğu da malum.

Dik acılı bir üçgende saklıymışız meğer biz:

Sen ve içindeki sen ve ben ve içimden firar eden sözcüklere engel olmak dahi gelmiyor aklıma ne de olsa engelli yüreğinle bir enkaza dönüştüğümü sansan da ve sen bir sansarken ben illa ki koşuyorum mademki sonsuzluğu kestirdim gözüme.